

Ajuntament
de Ses Salines

PARAULES DE SORORITAT

SES SALINES 2024

Dia Internacional de les Dones 2024

PRESENTACIÓ.

Des de Lligams Familiars, tenim el plaer de presentar-vos la segona edició d'aquesta revista enfocada cap a la commemoració del Dia de la Dona.

Una revista on hi participen diferents agents del nostre municipi. Unes línies per empoderar les nines i les dones. Una alçada de veu per a seguir lluitant pels drets de les dones i per la igualtat de gènere.

Entre aquestes pàgines trobareu aportacions de les persones que hi fem feina damunt el Pla Estratègic de Participació d'Igualtat de l'Ajuntament, de les regidores d'Igualtat, del Centre de Dia, dels Centres Educatius, de l'equip de futbol femení del Club Deportiu de Ses Salines, de Cross Ses Salines, de l'Escola de Música i Teatre Musical i de na Patricia Cardona.

Esperam que disfruteu de llegir el que teniu a les vostre mans ja que ha estat redactada amb molta il·lusió i delicadesa amb el propòsit no només d'entretenir-vos sinó, sobretot per emmarcar dins aquest exemplar la realitat de la societat salinera i coloniera.

Disfrutau-la!

Des del nostre petit racó, alcem la veu pels
drets de les dones perquè arribi a tot
arreu...

Així tot ciutadà hi encaixarà en qualsevol
lloc a on vagi.

“Mai no s'ha de gatejar quan es té l'impuls de volar”

Helen Keller

ÍNDIX DE CONTINGUTS

12

MANIFEST 2024

A CÀRREC DE MIQUELA FERRER. DIRECTORA DEL CENTRE DE DIA.

14

L'ORIGEN DEL DIA DE LES DONES.

ARTICLE A TRAVÉS DEL QUAL VIATJAREU A L'ORIGEN DEL DIA DE LA DONA DE LA MA DE L'AGENT DE CORRESPONSABILITAT I CONCILIACIÓ DEL MUNICIPI .

16

LA MEVA FEINA ÉS SOCIAL, LA MEVA ACCIÓ FEMINISTA.

ARTICLE D'OPINIÓ DE L'EDUCADORA SOCIAL DEL MUNICIPI.

18

IN MEMORIAM PILAR MERCADAL

DOLORES SÁNCHEZ, REGIDORA D'IGUALTAT, HI DEDICA UNES TENDRES PARAULES A LA NOSTRA VEÏNADA DIFUNTA PILAR MERCADAL VAQUER.

20

REFLEXIONAM.

PATRICIA MESQUIDA, REGIDORA D'IGUALTAT ENS CONVIDA A REFLEXIONAR SOBRE LA NECESSITAT DE SEGUIR LLUITANT PELS DRETS DE LES DONES.

22

CEIP SES SALINES.
CONTINUEN EXISTINT ELS ESTEREOTIPS.
ANÀLISI SOBRE DUES FUTURES PERSONES.

28

CEIP COLÒNIA SANT JORDI
DONES QUE FEREN HISTÒRIA.
FENT CADENA PER LA IGUALTAT.

32

CD SES SALINES. FUTBOL FEMENÍ.
LES JUGADORES DE FUTBOL DEL CD SES
SALINES ALCEN LA VEU PER LA IGUALTAT A
TRAVÉS D'UN LIPDUB.

33

CROSS SES SALINES.
LES DONES SALINERES AL CROSSFIT PER
SEBASTIÀ VIENS ROSSELLÓ.

34

ESCOLA DE MÚSICA I TEATRE MUSICAL
LA DONA I LA MÚSICA.
PRESENTACIÓ DE LES PROFESSORES QUE FAN
FEINA A L'ECOLA DE MÚSICA I TEATRE
MUSICAL DE SES SALINES.

36

**MI VAGINA// FRASES QUE NUNCA
DEBERÍAS DECIR ANTE UN ABUSO SEXUAL.**

PATRICIA CARDONA, VEÏNA DE LA COLÒNIA SANT JORDI I AUTORA I DIRECTORA DEL CURS UNIVERSITARI EN PREVENCIÓ D'ABÚS SEXUAL INFANTIL DE LA UNIVERSITAT EUNEIZ

38

**FRASES QUE NUNCA DEBERÍAS DECIR ANTE
UN ABUSO SEXUAL.**

POR PATRICIA CARDONA.

"No seré una dona lliure mentre hi continui
havent dones sotmeses"

Aude Lorde

MANIFEST SES SALINES 2024

Bones tardes a tothom, un altre any ens juntem per celebrar el dia DE la DONA. Avui sortim al carrer en tot el planeta per reclamar i demanar nous drets i conservar els que ja tenim conquistats i lluitar a favor de la igualtat. Vos convidem a que reflexioneu sobre les discriminacions històriques sofertes que han condicionat i condicionen la vida a les dones.

Aquesta reflexió ens ajuda a donar visibilitat a les inestimables aportacions de les dones a lo llarg de la història en tots els caires de la vida i que han estat silenciades durant anys.

Encara queda molt per fer, eliminar la divisió sexual del treball i la precarització en sectors feminitzats, acabar amb la bretxa salarial, eliminar masclismes en totes les seves manifestacions, necessitam polítiques reals de coeducació i formació i sensibilització de la igualtat.

Eliminar els estereotips, els rols socials, la pressió estètica que afecta a l'autoestima i a la salut física i mental sobre tot a les dones, acabar en la discriminació cap a les dones majors que per el simple fet de complir anys ja se'ls priva de participar activament dins la societat i a ser escoltades i reconegudes.

Alçam la veu en contra de les guerres i genocidis que massacren comunitats i països. Volem pau i abraçam el feminisme inclusiu i transformador que canvií les consciències i construeixi un món just i igualitari.

Avui venc acompanyada de grans dones, segurament les coneixeu a totes. Elles són les protagonistes, conjuntament amb les seves companyes del centre de dia. Són dones fortes, valentes, amb caràcter, que han fet molta feina durant la vida, feina que a vegades ha estat invisible.

Ens sobren les raons per seguir lluitant, per acabar i donar pas a les reflexions de les nostres dones del centre vos vull recitar un fragment del poema de Maria-Mercè Marçal.

I TU, SOLS TU

Seràs aquella que vas voler ser,

seràs la tres voltes rebel,

seràs un puny alçat al vent

i tu, sols tu,

faràs vibrar cinc continents.

Maria Mercè Marçal

Vos deix amb les seves paraules i sentiments, esperem que d'aquí poc aquest dia no s'hagi de celebrar, serà que tot el que desitjam s'ha aconseguit, moltes gràcies.

L'ORIGEN DEL DIA DE LA DONA

Per què celebrem el Dia de les Dones i no el dia del homes, Marta? Després de varis anys dedicant-me a l'ensenyança, any rera any, els nins i les nines em fan la mateixa pregunta. Alguns la fan per què ho han sentit a casa i d'altres per què no ho saben de veritat.

Altres més grans, directament em demanen si som feminista o si caminem cap al feminisme.

La meva resposta és sempre la mateixa: No és un acte feminista el fet de celebrar el Dia de les Dones, sinó que és un dia per a recordar que mai no havia d'haver existit la **DESIGUALTAT** entre homes i dones.

A les nines més petites se'ls omple la cara de tristesa quan els explico que abans les nines no anaven a l'escola i que només se'ls permetia quedar ajudant a casa. No tenien dret a aprendre per què la societat pensava que no eren suficientment intel·ligents. Que va haver moltes dones amb un potencial brutal en alguna àrea i per treure a la llum els seus poemes o descobriments s'havien de fer passar per homes. Tampoc no entenem com és possible que una dona hagués de cobrar manco diners que un home desenvolupant la mateixa feina.

Veig als ulls d'aquestes nines la injustícia que varen haver de patir les nostres dones grans que com diu el lema d'engany, són grans dones.

Pot ser molts i moltes de vosaltres que esteis llegint aquesta revista, no saps l'origen d'aquesta commemoració. D'on va sorgir. Per això vull fer unes passes enrere per contar-ho.

L'inici del moviment per la Dona, aquesta alçada de veu per a reivindicar el seus DRETS va prendre consciència social a la Revolució Francesa ja que es van produir les primeres peticions dels drets polítics i ciutadans per a la Dona.

No obstant això a principis del segle XIX, el moviment obrer encara mantenia una posició patriarcal en la relació amb la Igualtat de la Dona. A mitjan segle XIX, va ser quan aquests moviments van prendre força: lluita pel sufragi femení, denúncia d'opressió social familiar i laboral i reivindicació de la **IGUALTAT**.

Amb el pas dels anys, anem evolucionant cap a una igualtat real però no obstant això, encara ens queda camí per fer i tots ho sabem.

Ara que som mare i també l'Agent local de Correponsabilitat i Conciliació, veig amb molta més claretat que la desigualtat persisteix actualment. I persisteix dins totes les cases. Per què dintre de les llars salineres i colonieres, les tasques domèstiques segueixen recaiguent damunt el paper de la dona.

Axí ho demostren els recents estudis que hem fet juntament amb la col·laboració dels centres educatius i de les famílies que hi residiu.

De fet a l'edició passada d'aquesta revista, vaig escriure sobre les dones cansades i amb síndrome de Burnout i moltes de les dones aquí presents es varen sentir reflexades.

I per què no vull que les meves paraules siguin paper banyat, des de la meua cadira seguiré lluitant i pensant com arribar a totes les llars posant el meu granet d'arena per caminar cap a la igualtat. En memòria de totes aquelles dones que no varen poder ser el que volien, en memòria d'aquelles que es van atrevir a alçar la veu, vos convid a lluitar pels nostres drets.

No vull acabar aquest text sense fer referència a la conciliació. Sembla que conciliar és un problema de dones per què som nosaltres qui encara acompanyam al pediatre als nostres petits /es si es posen malalts/es, qui ens sentim culpables per delegar la cura dels nostres infants o els nostres majors damunt un altre persona, qui decideix el menú dels nostres dependents i una llarga llista de tasques que semblen que és "cosa de dones" i vull recordar que l'únic camí per a una vertadera conciliació és la corresponsabilitat. Un repartiment **EQUITATIU** entre els homes i les dones tant de les tasques domèstiques com de la cura dels menors i majors.

Per últim vos convid a reflexionar, amb tota aquesta informació que en aquestes línies vos he transmés, si pensem que hem de seguir lluitant per la igualtat de gènere o si penseu que les nostres balances estan equilibraes?

Gràcies per llegir-me!
Feliç Dia de les dones a
totes les dones!!

Marta Pino
Agent de Corresponsabilitat i Conciliació.

LA MEVA FEINA ÉS SOCIAL, LA MEVA ACCIÓ FEMINISTA

La desigualtat entre homes i dones, ha estat present en totes les civilitzacions, en totes les cultures i en tots els temps.

Durant segles la dona va ser considerada inferior a l'home i allunyada de la vida pública, no comptava amb els mateixos drets i estava relegada al paper de mare i esposa.

Així i tot, dones varen destacar en àrees com la literatura, la ciència,... però els seus noms han estat esborrats de la història.

En la història de la humanitat el feminisme és un moviment relativament recent (S.XIX), i no és el contrari del masclisme, ni cerca la supremacia de la dona per damunt de l'home, com molts pensen, sinó la igualtat entre homes i dones.

A l'actualitat, les dones continuem sent víctimes del masclisme, un problema que abasta a la societat en el seu conjunt, inclús als homes. És per això que correspon a l'administració la creació de polítiques facilitadores de canvi, perquè aconseguim la igualtat efectiva, així com la denúncia, condemna i l'erradicació de la violència contra les dones en qualsevol de les seves formes de la qual és responsable el patriarcat, i que només des d'una perspectiva feminista podem superar.

El municipi compta amb una Taula de coordinació contra les violències masclistes, i també estam treballant en el Pla Estratègic Participatiu d'Igualtat, un pla municipal que pretén posar de manifest i intentar començar a treballar per paliar aquestes desigualtats.

Pla en el que vos convidam a totes a participar activament, així serà el pla de totes i tindrà en compte totes les necessitats i realitats que ens afecten.

Tota la societat ha de prendre consciència de la magnitud del problema de la desigualtat i la violència contra les dones i reflexionar sobre la necessitat d'eliminar estereotips i prejudicis de gènere que fomenten la desigualtat.

Abordar la problemàtica des de l'arrel, és a dir, des de l'educació, des de la prevenció i el canvi d'una societat patriarcal a una feminista.

Educar en feminisme és conèixer la història de la lluita de les dones contra la discriminació per raó de sexe, entendre la construcció social del gènere,... i avançar en la igualtat efectiva. Aprenem a partir dels models que tenim més a prop. Els missatges que les nines i els nins reben diàriament a través dels llibres de text, dels mitjans de comunicació i d'altres agents de socialització,... és diferent, està estereotipat reproduint els rols del patriarcat. Per aquest motiu, educar en igualtat és un repte per a les famílies, les escoles i per a la societat en el seu conjunt.

Perquè ells i elles seran els que faran possible aquest avanç, als que hem de motivar per complir amb aquesta tasca facilitant-los totes les eines possibles que tenim al nostre abast amb compromís polític, social i educatiu.

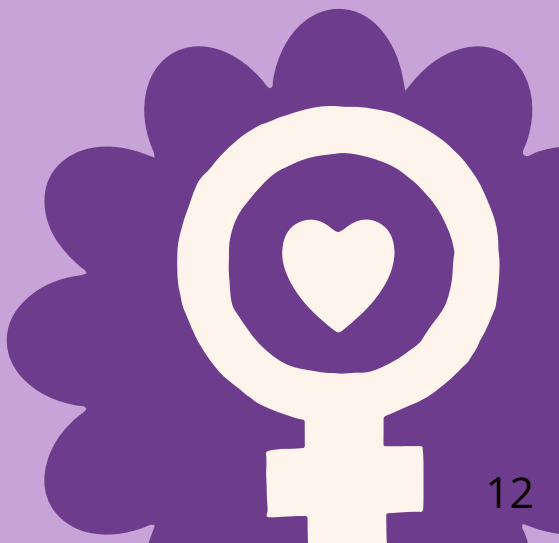
Un repte que podem afrontar amb la coeducació i un enfocament de la masculinitat actualitzat, que cerqui relacions més justes i igualitàries a través de la corresponsabilitat, que siguin crítics davant de la falta de respecte i la violència cap a les dones, i que participin activament en la defensa dels drets de les dones.

Cal reforçar la formació inicial i permanent en igualtat de tots els agents educatius, és a dir, tota la societat, perquè ens hem de tornar a convertir en una societat educadora en la seva totalitat.

La intervenció socioeducativa, com la que jo faig, és un dels pilars per aconseguir que anem avançant en aquests objectius. L'educació social és i ha de ser feminista, una eina d'acompanyament educatiu, social i emocional. Una arma poderosa que ensenya responsabilitat, solidaritat i apoderament a tots i a totes.

Si cada un i cada una de nosaltres aporta el seu granet d'arena en la igualtat, deixarem un món millor i sobretot més just als nostres fills i filles.

Maria Barón Puigserver
Educadora Social

IN MEMORIAM PILAR MERCADAL

Vull fer una menció especial a na Pilar Mercadal Vaquer ja que era una dona molt especial per jo i pel poble de Ses Salines.

D'aquestes persones que arriben a convertir-se en "amigues, família, protectores i mares dels que estan al seu costat".

Era una dona valenta i lluitadora. Fent un treball a favor d'una igualtat real entre les dones i els homes, ja que cada any, quan arribava aquest dia m'ajudava en cos i ànima.

Ella era una dona de no dir que "NO".

Tots els que la coneixíem sabem que la seva vida va ser entregada a l'esforç i a la feina. Sabem que no va tenir una vida fàcil, però amb la seva energia aclaparadora els problemes es convertien en oportunitats.

Se'n va anar per quedar-se entre nosaltres, sempre que la recordarem hi serà. Ella i tantes altres que se n'han anat abans de temps injustament i sense avisar. Per ella, per totes, avui el meu homenatge.

Dolores Sánchez.
Regidora de Serveis Socials i Igualtat.

"Per un món on siguem socialment iguals,
humanament diferents i totalment lliures"

Rosa Luxemburg

TE INVITO A REFLEXIONAR

REFLEXIONAR. Eso es a lo que me invito hacer cuando pienso en el Día Internacional de la Mujer. Bajo mi punto de vista el 8 de Marzo es un día para reflexionar y yo os invito a hacerlo con estas palabras escritas desde el corazón y la serenidad, el 8 de Marzo es un día para descubrir y recordar de dónde venimos y fijar el camino hacia dónde vamos. Es un momento para observar el camino recorrido, reconocer la valentía de cada una de las mujeres que hace años atrás alzaron la voz para ser escuchadas, para hacerse ver, y ser reconocidas ante la sociedad.

El 8 de marzo es mucho más que una simple conmemoración en un día puntual, es un recordatorio de la lucha por los derechos de las mujeres. A pesar de los avances actuales muchas mujeres aún se enfrentan en su día a día con barreras importantes en forma de discriminación, violencia de género, desigualdades salariales o simplemente algo tan importante y básico en la vida de cualquier persona, como la de optar por una conciliación familiar real.

Por eso mismo hay que seguir apostando por políticas, educación y prácticas que promuevan la igualdad de género y el respeto de los derechos humanos fundamentales.

Sin olvidar el trabajo más importante que tenemos cada uno de nosotros para que esa sociedad sea una realidad. Debemos ser conscientes de la responsabilidad individual y colectiva para la creación de un mundo más justo y equitativo para todas las personas independientemente de su género. Pudiendo llegar a un futuro donde la igualdad de género sea una realidad palpable.

Celebrar el Día Internacional de la Mujer no implica restar importancia a los derechos y las experiencias de otras identidades de género, sino reconocer la necesidad específica de acabar con las desigualdades que enfrentan las mujeres en la sociedad. La lucha por la igualdad de género es un esfuerzo que requiere el compromiso y la colaboración de personas de todos los géneros y trasfondos.

Personalmente me aferro a la fe en el ser humano y en el poder del amor y de la educación como herramienta impulsora para avanzar hacia un mundo donde cada persona tenga la oportunidad de florecer y contribuir plenamente en la sociedad.

En resumen, el Día Internacional de la Mujer es una oportunidad para reflexionar sobre el progreso alcanzado, celebrar los logros de las mujeres y reafirmar nuestro compromiso con la lucha por la igualdad de género en todas sus formas. A medida que miramos hacia el futuro, recordemos que la verdadera igualdad solo se logrará cuando cada persona, independientemente de su género, pueda vivir una vida libre de discriminación, violencia y limitaciones impuestas por normas de género obsoletas.

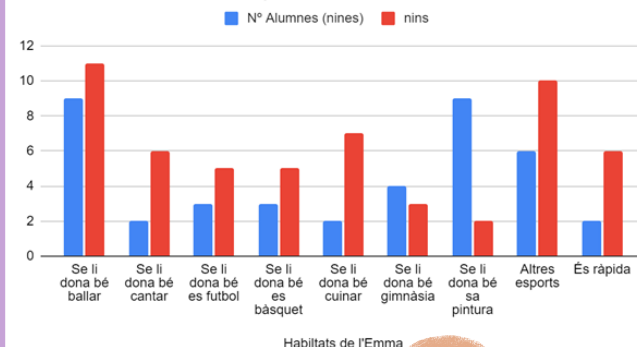
Patricia Mesquida Amor
Regidora d'Igualtat i d' Educació y Primera Infància.

CEIP SES SALINES

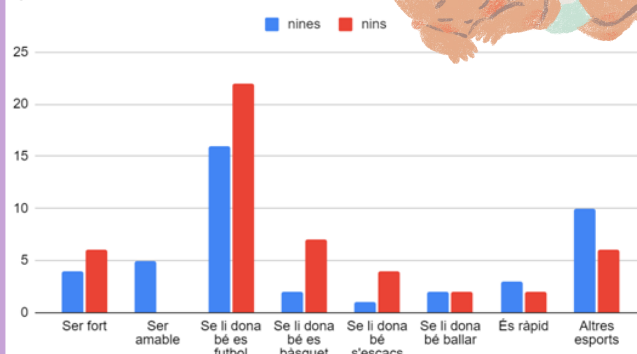
Els alumnes de tercer fins a sisè de primària del CEIP Ses Salines han fet una activitat per a treballar el Dia de les Dones i els estereotips sexistes. L'activitat consistia en imaginar-se la vida d'un nadó nina, l'Emma i un nadó nin, en Julià. Se'ls hi va demanar quines habilitats pensen que tendran, quin color serà el seu preferit, a quins jocs els hi agradarà quan tinguin 4 anys i quan siguin més grandets; quin tipus de roba els hi agradarà dur, quines feines faran quan siguin adults, quin tipus de família formaran i quines aficions tendran. Les respostes han estat interessant i les hem plasmades en forma de gràfics de barres, analitzant els resultats obtinguts.

Quines són les habilitats que tindrà l'Emma?

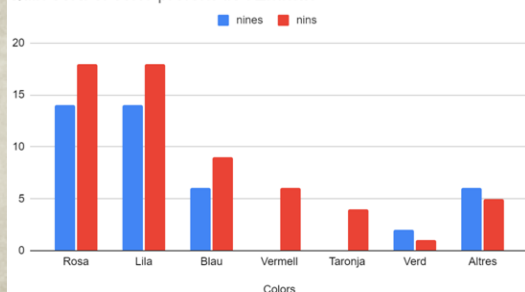
A la pregunta "quines seran les habilitats que tendran?" per l'Emma han optat per habilitats relacionades amb alguns esports, o ballar. Són més els nins que nines que pensen que l'Emma pugui tenir habilitats pel futbol. Crida l'atenció veure que les nines han posat com habilitats d'en Julià adjectius com fort, amable i ràpid. Si que sa rapidesa també ha sortit com habilitat de l'Emma. Els nins encara relacionen la cuina més com a cosa de nines i no tant de nins, ja que a n'en Julià ni tan sols ha sortit l'opció i són més nins que nines els que pensen que la cuina sigui una habilitat de l'Emma i no d'en Julià.

Quines són les habilitats d'en Julià?

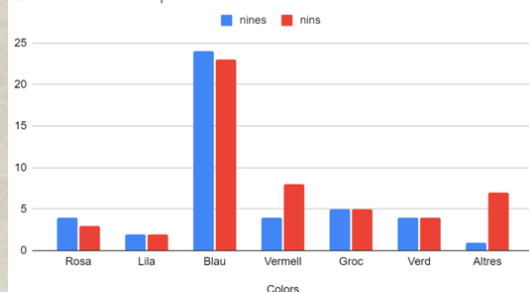

A la pregunta sobre el color preferit, encara surt un resultat bastant estereotipat ja que com es pot veure a les gràfiques els colors més votats són el rosa i lila per l'Emma i el blau per a en Julià.

Quin serà el color preferit de l'Emma?

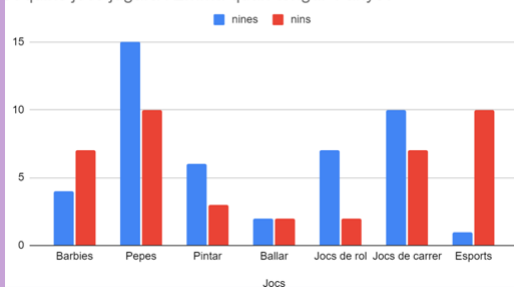
Quin serà el color preferit d'en Julià?

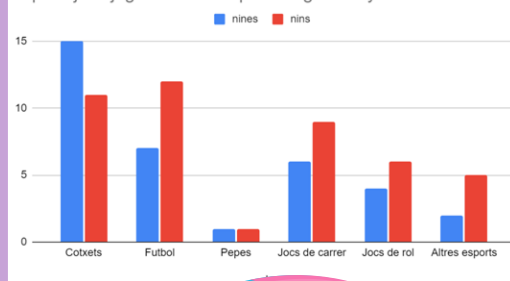
A quins jocs jugaran quan tenguin uns 4 anys?. La resposta també ha sortit bastant estereotipada, encara surt jugar a pepes per l'Emma i cotxets per en Julià. Són més els nins que pensen que l'Emma jugarà a coses relacionades amb esports. Els jocs de carrer com ara els qu nomenem col·loquialment "pilla-pilla", "amagatall", "un dos tres patito inglés"... també tenen força a n'aquesta edat. El futbol guanya força dins l'entorn d'en Julià.

A l'Emma no han sortit opcions com cotxes, pilotes, futbol, però sí que l'opció de pepes ha sortit per en Julià.

A quins jocs jugarà l'Emma quan tenguí 4 anys?

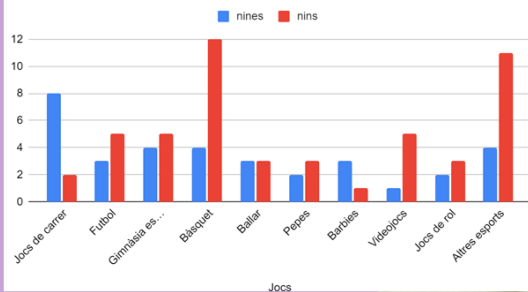

A quins jocs jugarà en Julià quan tenguí 4 anys?

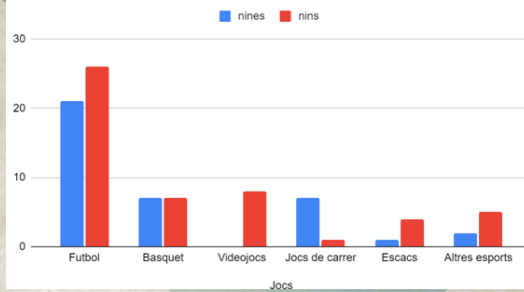

A la pregunta, **a què jugaran en ser més grans?**, les opcions han variat una mica. Els nins pensen que el bàsquet és més de nines, igual que altres esports com el tenis, el voley. En canvi a n'en Julià tant nins com nines ha guanyat el futbol. Els jocs de rol han deixat de tenir importància i s'han introduït els videojocs, idea que tenen més els nins que les nines ja que són molt poques les nines que l'han posada com a opció. Els jocs de carrer també els relacionen més amb n'Emma que amb en Julià.

A què jugarà l'Emma quan sigui més gran (9-11 anys)?

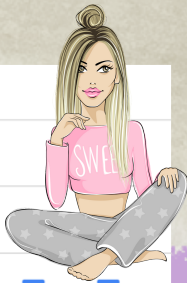
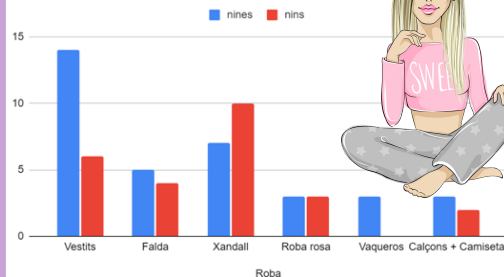

A què jugarà en Julià quan sigui més gran (9-11 anys)?

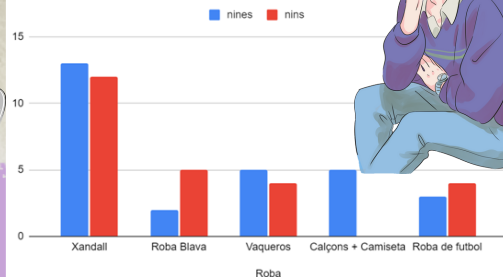

L'elecció de la roba de n'Emma per part de les nines ha estat els vestits i en segon lloc el xandall, en canvi el nins han triat en primer lloc el xandall i després el vestits. Per en Julià no hi ha dubte, tant els nins com les nines han triat com a primera opció el xandall. Són molts els alumnes que han posat marques com a roba, han sortit marques com: Gucci, Louis Vuiton, Zara, roba de primark, Nike, Adidas, Puma, etc.

Quina roba li agradarà dur a n'Emma?

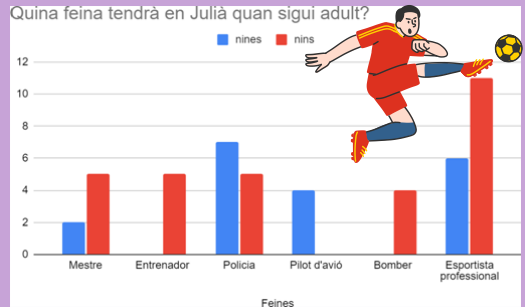
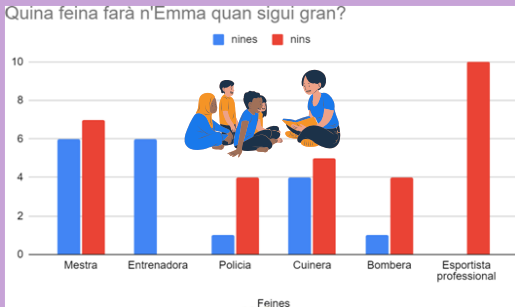

Quina roba li agradarà dur a n'en Julià?

A la pregunta: **quines feines desenvoluparan en ser grans?**, els nins no ha tengut cap dubte en la possibilitat que n'Emma sigui esportista professional, (Les nines no han valorat aquesta opció) policia i bomber. Les nines han optat perquè sigui o bé mestra o bé entrenadora. Cuinera també ha estat bastan votada. Aquestes són les opcions més votades; així hi tot varen sortir moltes altres professions com: advocada, bomber, venedora de roba, caixera, programadora, grangera, veterinària, banquera, enfermera, guàrdia civil, astronauta, perruquera...les opcions varen ser vàries.

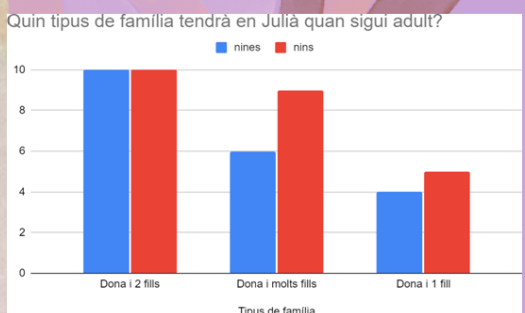
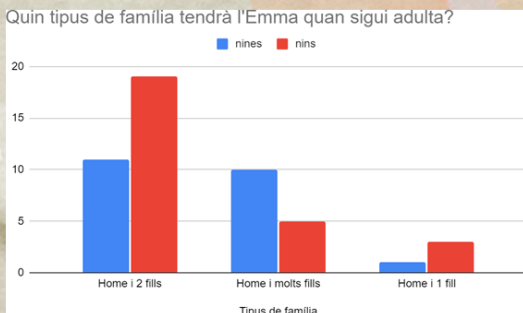
Per en Julià l'opció més votada per part dels nins va ser esportista professional (sobretot futbolista) i policia per part de les nines. Altres opcions que varen sortir: tiktoker, pediatra, bomber, cuiner, psicòleg, perruquer, cambrer, camioner, youtuber, dentista, arquitecte, etc.

A la pregunta **“quin tipus de família tendran quan siguin adults”**, han sortit molt poques opcions, i les més votades és la família estàndard de home/dona i un, dos fills. I alguns han afegit mascotes. De tots els alumnes, tant nins com nines, només va sorgir una opció d'una parella del mateix sexe amb un fill adoptat. Les nines no varen valorar altres opcions que les que surten al gràfic, en canvi alguns nins varen valorar que en Julià pogués ser fadri, divorciat amb fills, tenir fills sense casar-se o casat sense fills.

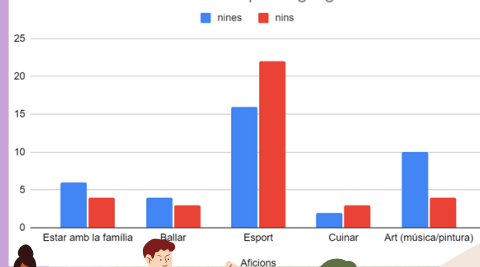
Molts varen posar una família “normal”, ens quedarà pendent fer una activitat per investigar què entenen per família “normal”. Serà una activitat interessant.

Una idea que va sortir molt, va ser que els dos tendrien una família rica o millonària.

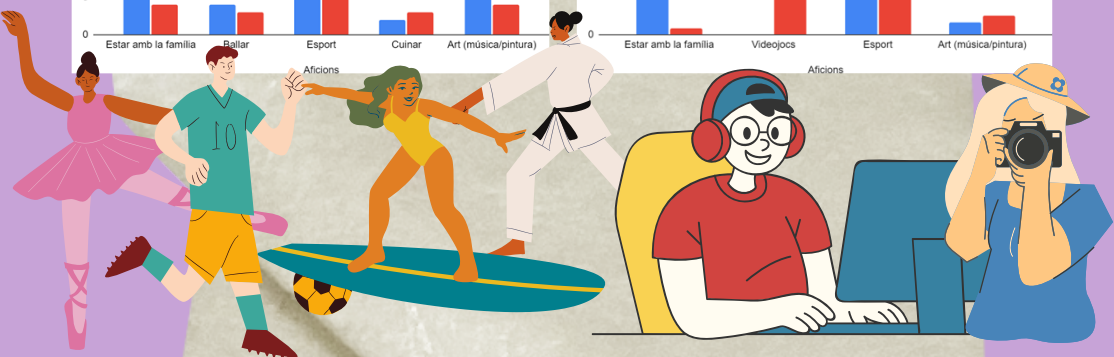
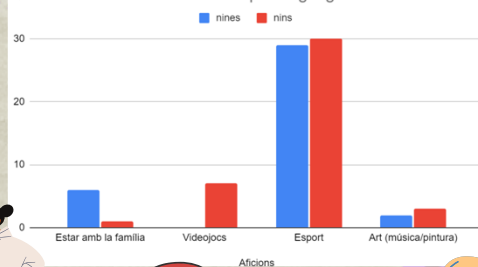

Les aficions més votades tant per nins com per nines han estat els esports, s'han posat en general ja que en varen sortir de molts de tipus (tenis, voley, padel, gimnàs). Si que l'esport més votat per part dels nins a n'en Julià va ser el futbol. També va sortir estar amb la família com una afició i les nines també varen triar l'art ja sigui pintura o música com una afició per l'Emma.

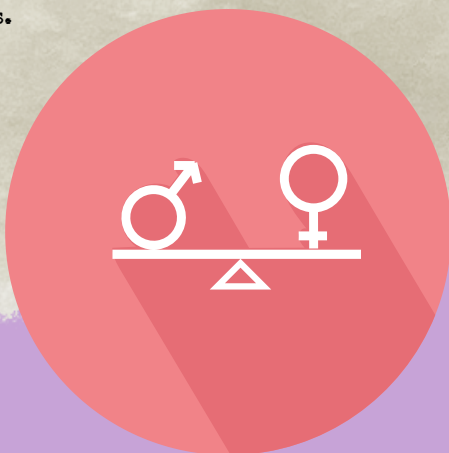
Quines aficions tindrà l'Emma quan sigui gran?

Quines aficions tindrà en Julià quan sigui gran?

Una vegada feta la valoració s'ha arribat a la conclusió que anam per bon camí però que encara queda molta feina a fer tant a l'escola com dins les famílies i societat per anar eliminant les idees estereotipades. Sobretot hi ha feina a fer amb les nines ja que segons s'ha observat amb les gràfiques els nins estan una mica més oberts.

“Una dona ha de ser dues coses: qui ella
vulgui i el que ella vulgui”

Coco Chanel

CEIP COLÒNIA ST JORDI

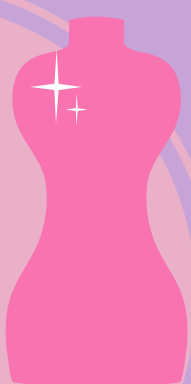
TREBALLAM LA BIOGRAFIA

Quantes dones importants apareixen als llibres d'història?

L'alumnat de 5è B de primària ha investigat diferents dones que han estat referents en els seus camps en diferents èpoques de la història.

Al llarg de la història hi ha hagut moltes dones que han destacat en el camp de la cultura, de la ciència, del cinema, de la filosofia...

L'alumnat ha fet una recerca d'informació sobre les que mes els han cridat l'atenció i després han escrit les seves biografies.

Coco Chanel

Coco Chanel va néixer el 19 d'agost de 1883 a Saumur, França. Ella va tenir una família molt humil, als 12 anys va morir la seva mare i Henri Albert Chanel, el seu pare la va enviar a un orfenat. Allà va aprendre a cosir, als 18 anys va sortir de l'orfenat i va treballar de costurera, labor que complementava cantant en un cabaret de Molins, França. Un dia no Coco cantava i va conèixer a Etienne Balsan,

un ex oficial. Ella es va fer la seva amant, va viure amb Etienne i li va donar a una vida de luxes. Chanel tenia un passatempo que era

fer barrets i aquest passatempo es va convertir en el seu ofici. Etienne la va ajudar a obrir un negoci a París a l'any 1910 que es nomia Chanel. A partir d'aquest dia va canviar la moda i va fer roba esportiva, vestits curts i calçons per les dones i va ser la primera dona en tallar-se els cabells!

Ariadna Kurshumova Barreiro i Nadia Llamina Canzar (5è B)
CEIP Colònia de Sant Jordi

MARIA MONTESSORI

Maria Montessori va néixer el 31 d'agost de 1870 a Chiaravalle (Itàlia). Per na Montessori la infància és que els nins varen néixer per aprendre. El seu pare no la deixava ser metgessa, la família Montessori va néixer i viure en la pobresa, i li va dir que estudiàs per ser mestra, per ella el que estava vivint era un dels moments més desgraciats que no se que. Va estudiar a Roma a l'escola La Sapienza. Va estudiar

"Una prueba de lo acertado de la intervención educativa es la felicidad del niño."

María Montessori (1870-1952)

Tenia pensat anar a Àfrica però al 1952 va morir a Holanda. Moltes escoles arreu de tot el món, segueixen la seva pedagogia tenint com eix principal de l'educació l'infant, coneguda com una de les grans dones pedagogues del nostre temps i des d'una mirada didàctica se situa com una de les precursors d'una de les corrents més innovadores de l'educació conegut com el mètode Montessori.

Amine Farah Sbaghi (5è B)
CEIP Colònia de Sant Jordi

HEDY LAMARR

MARIA MONTESSORI

Hedy Lamarr va néixer a Viena, Àustria. Quan era petita escoltava a sa seva mare tocar el piano i ella mateixa va aprendre a tocar a la perfecció. Va deixar d'estudiar enginyeria per complir el seu somni de ser actriu i ho va aconseguir. Va tenir 3 fills i 6 marits. En Friedrich Mandl, el primer marit, va sol·licitar als seus pares per casarse amb ella i ells varen acceptar i la varen obligar. Ell era extremadament gelós i sempre anava amb ella per vigilar-la. Na Hedy Lamarr quan podia assistir a les reunions den Friedrich Mandal aprofitava per aprendre i recopilar informació de la tecnologia. Hedy Lamarr va fugir del seu marit quan ell estava

de viatge de negocis. En la segona Guerra Mundial, Hedy Lamarr va voler ajudar al govern americà aprofitant els contactes que tenia amb el règim feixista de la seva etapa casada amb Mandal. A més, es va bolcar a desenvolupar noves tecnologies militars, entre ells un sistema de comunicacions secret, juntament amb el compositor George Antheil. Anys més tard es va incorporar a

l'enginyeria civil i amb l'arribada de la tecnologia digital, la tècnica dissenyada per Hedy Lamarr va propiciar la implantació de la comunicació de dades Wifi, cosa sense el que avui dia no ens podem imaginar el nostre dia a dia. Va ser una ingeniera, una inventora, una actriu i perquè també va crear el Wifi, un semàfor millorat i unes pastilles que es dissolen en aigua per crear una beguda carbonatada. A Hedy Lamarr li han donat el premi Bulbie Gnass Spirit of Achievement, la medalla Viktor Kaplan i el premi Elf Pioneer Award. Hedy Lamarr va morir el 19 de gener de l'any 2000 a Casselberry, Florida per culpa d'una malaltia cardiovascular.

Rim Ghouch El Alaoui i Haoyu Wu (5è B)
Ceip Colònia de Sant Jordi

JANE GOODALL

Jane Goodall va néixer el 3 d'abril de 1934 a Londres al si d'una família de classe mitjana, criant-se a la postguerra a la casa familiar de Bournemouth, al sud d'Anglaterra. Allà va viure la seva infància i joventut, envoltada d'animals i somiant escriure sobre els animals d'Àfrica. Als 23 anys va començar a fer realitat el seu somni viatjant a Kenya, on va treballar amb el famós antropòleg Louis Leakey, fins que aquest li va enviar el 1960 a Gombe, Tanzània, amb l'arriscada missió d'investigar per primera vegada els ximpanzés salvatges de la zona. Amb la sola companyia de la seva mare i un cuiner, va plantar el seu campament a la selva i va començar el seu projecte de recerca que duraria en teoria sis mesos, i que continua

present després de més de sis dècades, de la mà d'investigadors i assistents del J.G.

Els resultats de les seves exhaustives investigacions de camp van revolucionar la comunitat científica i van fascinar el món sencer a través dels documentals de

National Geographic, entre d'altres. La seva perseverança, intuïció, empatia i capacitat d'observació van permetre donar llum al fins aleshores desconegut món dels ximpanzés, revelant la seva conducta instrumental, estructura social, farratge, caça, guerra entre grups, altruisme, dominància, canibalisme, cria i adopció, entre molts altres aspectes.

El 2018 es va estrenar als canals de National Geographic a Espanya el documental "Jane" amb imatges inèdites, perdudes durant anys als arxius de National Geographic, i amb la direcció de Brett Morgen.

Aina Amengual Frau (5è B)
CEIP Colònia de Sant Jordi

L'objectiu d'aquesta feina, a més de treballar la biografia, és que el nostre alumnat conegui referents femenins i seguir reivindicant el paper de la dona en la nostra societat.

Seguim
treballant cada
dia a favor de la
igualtat i per
una societat
lliure de
discriminacions.

GRETA THUNBERG

Greta Thunberg és una activista mediambiental sueca, això vol dir que lluita per tenir cura del nostre planeta i aturem d'embrutar-lo i trobar la manera de que els polítics l'escollin. Va néixer el 3 de gener del 2003 a Estocolm, Suècia. Quan tenia onze anys, va patir de depressió i una cosa que la va ajudar a superar-la va ser aprendre sobre el canvi climàtic. Als quinze anys va publicar un article a un diari suec sobre el medi ambient per la necessitat d'accions immediates per combatre el canvi climàtic i generar consciència sobre l'escalfament global.

Per donar suport al planeta va deixar de consumir carn i van deixar d'anar de viatge amb avió per reduir així la seva petjada de carboni. Després de les onades de calor i els incendis forestals al seu país, el 20

d'agost del 2018, acabant de començar el novè grau, és quan Greta Thunberg va decidir no assistir a l'escola fins al 9 de setembre del 2018, dia de les eleccions generals a Suècia.

Admiradora de Rosa Parks, es va asseure fora del Riksdag cada dia durant les hores escolars amb el lema #Skolstrejk för klimatet (vaga escolar pel clima) exigint que el govern Suec reduïri les emissions de carboni segons l'acord de París.

Ella està lluitant encara com a activista reconeguda per tot el món.

Una frase seva que ens ha agradat molt: "Sento que m'estic morint per dins si no protesto". Quanta càrrega emocional!

Majd Saidi, Haron Tribak i Osama El Hannati Qerdachi (5è B)
CEIP Colònia de Sant Jordi

FEIM CADENA PER LA IGUALTAT.

El treball per a la igualtat és una cadena.

Els avanços aconseguits en matèria d'igualtat provenen de la lluita de moltes persones durant molt de temps. Aquesta tasca és una tasca en cadena; i per a que aquesta cadena no es rompi és fonamental la implicació de les generacions més joves i de totes les persones.

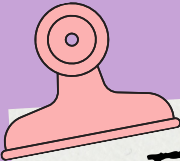
Encara a molts països hi ha un tracte discriminatori entre els homes i les dones. Per això, necessitam continuar potenciant l'empoderament de les nines, el respecte per les diferències i la igualtat d'oportunitats.

Amb tot l'alumnat de l'escola hem realitzat aquestes cadenes per simbolitzar la unió de tots a favor de la igualtat.

Dia 8 de març se'n duran un tros de cadena per poder penjar-la dels balcons o finestres de ca seva, i d'aquesta manera, contribuir a la campanya de decoració de façanes llançada per l'Ajuntament de Ses Salines.

FUTBOL FEMENÍ SES SALINES

El futbol saliner és l'esport on la dona s'obre pas de manera més ferma, i no només pels seus èxits sinó per què la visibilitat que s'està fent de l'esport femení en els darrers temps no sembla que hagi de ser passatger, sinó tot el contrari, ha vingut per quedar-s'hi i per seguir creixent.

Ho sabem per què ja és la segona temporada i la gran majoria de jugadores han decidit continuar-hi amb més força que mai.

El futbol no té gènere, el futbol és passió, força, coratge i il·lusió i aquestes qualitats no són propietat de ningú en concret, sinó d'aquella persona que ho porta a dins i totes elles han demostrat que ho porten.

Aquest 2024 ens mostren la seva força arrasadora a través d'un lípudub que podreu visualitzar a través del codi QR que podeu escanejar en aquesta pàgina.

Esperam que vos agradi i què passeu una estona agradable amb totes elles!!

LES DONES AL CROSSFIT

"En el nostre box, les dones són font inesgotable de força i valentia. Cada dia, entrenen amb determinació i coratge, superant els obstacles i desafiant-se a elles mateixes. Són un exemple inspirador de perseverança i determinació, mostrant al món que res és impossible quan es té la mentalitat adequada. Estem profundament orgullosos de tenir-les aquí, contribuint amb la seva energia i compromís a crear una comunitat de superació. Junts, creixem més forts i més units, celebrant els èxits i recolzant-nos en els moments de dificultat. A totes les dones del nostre box de crossfit: continueu brillant, continueu lluitant, sou autèntiques guerreres que inspiren i motiveu a tots els qui us envolten."

Sebastià Vicens Rosselló

ESCOLA DE MÚSICA I TEATRE MUSICAL SES SALINES

La música per si mateixa uneix els gèneres, ja els nostres avantpassats expressaven els seus laments o agraïen als Déus a través de percussions i danses. Tant la dona com l'home s'unien per enviar el missatge al cel i esperaven ansiosos la resposta divina. En aquell instant el llenguatge universal de la música era unànime i igualitari.

A mesura que la societat avançava la dona a l'època clàssica es feia un lloc i interpretava petites obres a la sala de casa seva per entretenir els seus convidats. La dona insistia per a desenvolupar el seu talent però la difusió de les seves obres va ser bloquejada per impediments socials i culturals.

La dona ocultava el nom a través de pseudònims masculins o sota la identitat d'un autor anònim. Gràcies a nombroses recerques s'ha trobat documentació diversa, encara que la majoria d'aquestes obres es varen arribar a publicar.

A poc a poc i amb molt d'esforç la dona ha adquirit una respectable posició a la societat musical, ha aportat la seva creativitat i el seu talent en diferents estils musicals fins arribar sense adonar-se amb prou feines a ser líder de bandes de rock, o a convertir-se en conegudíssimes instrumentistes atrevint-se a estudiar un instrument, que moltes vegades es considera "creat" per a homes i no per al gènere femení, com pot ser la bateria.

A l'Escola de Música i Teatre Musical de Ses Salines i fan feina algunes dones artistes que us volem presentar:

Mar de las Heras

Professora de Cant Modern, Nadons,
Música i Moviment

Laura de la Fuente Forteza

Professora de cant. Cor infantil i Juvenil

Estudis de cant i piano al conservatori de les Illes Balears i a Itàlia. Cantant professional. Forma part de diverses companyies d'Òpera a nivell Internacional amb papers de solista.

Irene Pizà

Professora de Dansa

P-HOP
ZARURBANAS

Balla desde petita a Stil. Ha participat en diverses competicions nacionals com el switch on i MOD. S'ha format a campos i puntualment arreu de mallorca. Actualment es professora de ball a l'acadèmia Stil.

Elsa Barahona

Professora Educació Infantil

Li agrada cantar i ballar desde ben petita. Ha actuat a festivals arreu de Mallorca i Sitges de la ma de 40 Principales. Ha estudiat educació Infantil. Li encanta transmetre la seva passió per la música als nins desde ben petits.

Patricia Galván

Professora de Teatre

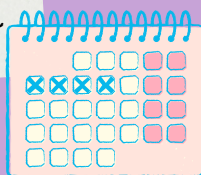
Professional de les Arts Escèniques. Carrera enfocada a la Dansa, Teatre Musical i Acrobàcia. Versàtil, entusiaste, dinàmica i divertida. A més és educadora infantil.

MI VAGINA

Por Patricia Cardona

Mi vagina se ha relajado. Ya no va por ahí ni husmeando ni mandando. Por un lado me alivia y por otro siento que no sé qué hacer con mi día a día. Ella siempre sabía, ella me dictaba cuándo y cuánto depilarme, qué camisa ponerme, qué pantalones y hasta qué calcetines. No menciono la ropa interior porque es obvio que era su territorio. Jamás tomaba yo la decisión, bueno, excepto cuando estaba enferma, me quedaba en casa y nadie venía a visitarme. Pero si por ella hubiera sido, ni esas. Menuda lucha. Decretaba a quién acercarme y a quién no y por supuesto en qué momentos. La batalla comenzó con mi más tierna menstruación. Llegó sin avisar. A pesar de que oyerá cientos de veces en boca de familiares y vecinos eso de “ya es casi una mujercita” y sintiera una revulsión incontrolable no me lo creía, no me lo quería creer, yo era una niña. ¡Qué les importaba a ellos que me creciera el pecho o el vello bajo las axilas y en la vulva! Pero con los años me di cuenta de que sí les importaba. La menstruación de una niña cambia a toda la familia. Les recuerda lo que podrían haber hecho y no hicieron, lo que hicieron y se arrepintieron, sus primeros amores, sus primeros besos, sus primeras caricias. Proyectan prejuicios y expectativas de lo que es ser una mujer, una señorita. Secretamente vuelcan sus esperanzas para que tú vivas lo que ellos no se atrevieron a vivir. Te conviertes en un vientre procreador de nietos, primos, sobrinos. A la vez te recuerdan que no hagas tonterías, que te portes bien y tú sabes que hablan de que no te quedes embarazada del primero de turno. Y te lo sueltan así cuando nunca has tenido una educación sexual sana.

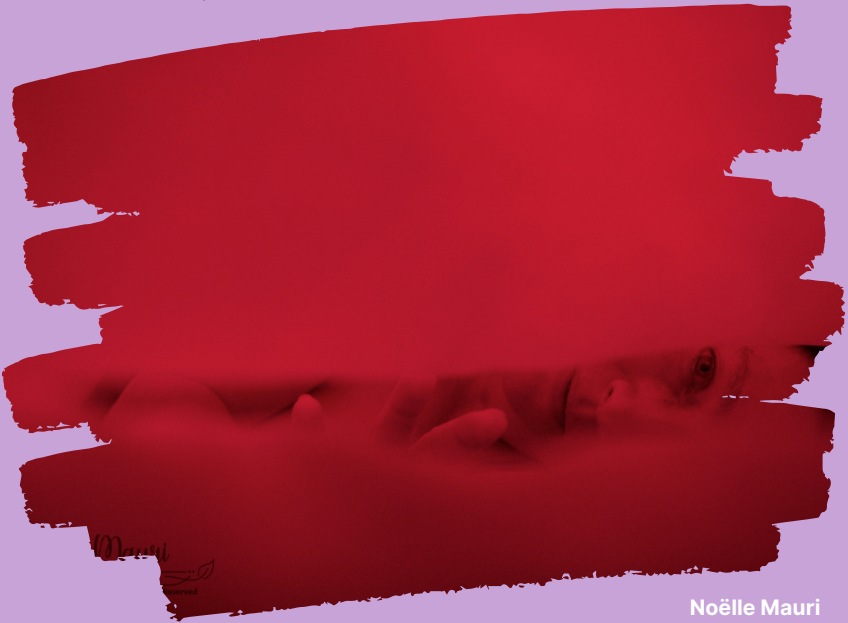
Te entran ganas de huir lejos de todos los que quieren decidir sobre tu vida, tu vagina, tu vientre. Yo contaba los días hasta mi independencia.

Las hemorragias mensuales se instalaron en mi vida sin pedir permiso. El periodo me dominaba, me cambiaba los planes, era caprichoso y a veces muy doloroso. Costó mucho llegar a un entendimiento con él. Fueron años de negociaciones. Se serenó con la píldora anticonceptiva pero en cuanto la abandoné se desquitó. Años de hinchazones, contracciones, de manchas en la ropa y vergüenza. Años de alianzas con otras mujeres. Conocidas y extrañas nos prestamos ayuda, tampones, compresas e incluso un paquete de pañuelos si nos vemos tristes. Nos hermanamos. No conozco a ninguna mujer que fuera capaz de negar un tampón o una compresa tan siquiera a su peor enemiga, ni a la asesina de sus padres, ¡mira qué te digo! Sangrar sin protección es como evacuarse encima. Es un tormento, una sensación de impotencia espantosa. Yo no veía el día en que esto acabase. No comprendía todo lo bueno que me brindaba la fertilidad. . Hasta que empecé a despedirse lentamente y ansí que no me abandonaran la lubricación suplementaria en los días de la ovulación, el aumento de mis pechos y hacer el amor hasta el agotamiento.

Hemos pasado muchos años juntas y a la hora del alejamiento ya están esperando esos mismos familiares (los que quedan vivos, claro), farmacéuticas, influencers, conferenciantes motivacionales, charlatanes, youtubers, vendedores de incienso, de dietas, de aceites, de hierbas, entrenadores personales, líderes espirituales y hasta jardineros, mira tú, para bombardearte y decirte qué hacer y cómo en la siguiente fase de tu vida. Ay mira. Que me dejen en paz en este momento tan íntimo, de introspección, tan personal y ya me compraré helado de chocolate cuando yo quiera.

Patricia Cardona
Experta en prevención de abuso sexual infantil
Steward of Children ® | Speaker | Writer | Activist
DutchbuzZ co-host

Noëlle Mauri

FRASES QUE NUNCA DEBERÍAS DECIR ANTE UN ABUSO SEXUAL

Una frase que nunca deberías decir ante un abuso sexual.

Dentro del marco del 8M, no podemos ignorar el hecho de que en nuestro país muchas mujeres son víctimas de abuso sexual, incluso dentro de la pareja. La mayoría lo oculta por miedo a ser juzgadas. Este fragmento es extraído del libro 'Frases que nunca deberías decir ante un abuso sexual' de Patricia Cardona. Relata cómo se sintió la víctima, por qué no se debería decir y qué le hubiera gustado escuchar en su lugar

Yo os he visto juntos, os queréis, no me puedo creer que todo lo que he visto sea mentira. No puede ser para tanto.

Lo que sentí: Me sentí humillada y desacreditada. Mantener la fachada de una relación perfecta fue extenuante. Me sentía presionada para que no se supiera lo que estaba viviendo. Incluso yo misma creí en mi propia farsa durante años. Ser confrontada con dudas sobre mi sinceridad solo añadió insulto a mi ya considerable dolor. Mi amiga, me hizo sentir como si yo fuera una mentirosa. Esta frase socavó mi experiencia y me hizo sentir aún más aislada en mi dolor.

Lo que me hubiera gustado escuchar: No puedo imaginar lo difícil que ha sido para ti mantener esa apariencia de normalidad y esconder tanto dolor. Lo siento mucho. Te admiro por la fuerza que has mostrado al abrirte y hablarme sobre esto. Quiero que sepas que estoy aquí para apoyarte en lo que necesites. ¿Te gustaría dar un paseo juntos para tomar aire fresco?

Por qué no debes decir eso: Esas palabras minimizan el dolor y la realidad vivida por la víctima, e invalida su experiencia al basarse únicamente en las percepciones externas. El abuso sexual es complejo y puede esconderse detrás de una fachada de normalidad. El abusador a menudo manipula la percepción pública de la relación para encubrir sus acciones. Este tipo de comentarios aíslan aún más a quien sufre. Es crucial escuchar y creer a la víctima, en lugar de juzgar la situación desde fuera.

Dependiendo de los gustos y el nivel de confianza con la persona puedes sugerir algo que sepas que le vaya a gustar hacer. Los abrazos son, en general, bienvenidos siempre que se pida consentimiento. ¿Quieres que te dé un abrazo?

Patricia Cardona es autora y directora del curso universitario en prevención de abuso sexual infantil de la Universidad de EUNEIZ. @The_Patricia_Cardona

"Les dones, primer que res, volem viure sense por"

Isabel Allende

GRÀCIES A TOTES I TOTS ELS QUE HAN PARTICIPAT.
JUNTS FEIM POBLE

Ajuntament
de Ses Salines

